

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב

תלה"מ 44207-04-26 א.ג נ' ג.ב

בפני כב' השופט תומר שלם

התובעת

א.ג.

ע"י ב"כ עו"ד רויטל מגל
במינוי הלשכה לסיוע משפטי

נגד

הנתבע

ג.ב.

ע"י ב"כ עו"ד עדי שדה

פסק דין

האם רוצה לעבור יחד עם הילדים (12.5 ו 16.5) מחולון לאשקלון. הילדים רוצים להישאר בחולון. יש להם שם כדורגל וחברים. ואבא. העו"ס לסדרי דין, גב' שרון עפרון, ממליצה שהילדים יישארו בחולון. בקשת האם נדחית.

השאלה שבמוקד ההכרעה היא זו – האם להתיר לתובעת לעבור יחד עם שני ילדיהם הקטינים של הצדדים מהעיר חולון לעיר אשקלון, בנסיבות בהן מדובר בשני ילדים בני 16.5 שנים ו- 12.5 שנים, אחד מהם אובחן על הרצף האוטיסטי, ובנסיבות בהן שני הילדים קשורים מאוד לאביהם והביעו רצון מפורש להישאר לגור ולהתחנך בעיר חולון? **הילדים גדולים. האם לא ברור שיפעלו בהתאם לרצונם? נקרא.**

שתי תובענות תלויות ועומדות להכרעה:

האחת - תובענה להתיר לתובעת להעתיק את מקום מגורי שני ילדיהם הקטינים של הצדדים, מהעיר חולון לעיר אשקלון ולרישומם למוסדות החינוך בעיר אשקלון (תלה"מ 65704-03-25).

השנייה – תובענה להעברת מקום איסוף והחזרה של ילדי הצדדים על ידי הנתבע, מכתובת מגורי התובעת לתחנת אוטובוס הסמוכה לבי"ס --- חולון (תלה"מ 44207-04-26).

רקע עובדתי תמציתי

1. הצדדים הכירו זא"ז בשנת 2006 וקיימו קשר זוגי ללא נישואין עד לשנת 2022, משך כ- 16 שנים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א. ג נ' ג.ב.

2. מהקשר הזוגי נולדו לצדדים שלושה ילדים: ל' יליד 11.3.2008, כיום בן כ- 18 ושלושה חודשים; ש' יליד 10.11.2009, כיום בן כ- 16.5 שנים; י' יליד 14.10.2013, כיום בן כ- 12.5 שנים.

3. מאז נפרדו הצדדים בשנת 2022, מתנהל ביניהם סכסוך ממושך, בין היתר בסוגיות האחריות ההורית, מזונות הילדים והרכוש **שלא יחסר...**

4. ביום 25.3.2025, הגישה התובעת את התובענה להתיר לה להעתיק את מקום מגורי הילדים מהעיר חולון לעיר אשקלון. העילה המרכזית עליה מבוססת התביעה היא יוקר המחיה באזור המרכז לעומת העיר אשקלון **סיבה מספקת לנתק ילדים מהאב?**

5. בדיון מיום 15.7.2025, בסמוך לאחר שהוגשה התובענה דן, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה, הם מקבלים את המלצות העו"ס בתסקיר מיום 18.1.2023, כך שזמני השהייה של הנתבע עם הילדים יהיו בימי שני ורביעי מהשעה 17:30 ועד 21:30 וכל סופ"ש שני בימי שבת מהשעה 10:00 ועד השעה 18:00. **זמני שהות מאוד מצומצמים. בעיקר אין לינה.** להסכמות הצדדים ניתן תוקף של פסק דין מיום 15.7.2025 (תלה"מ 01-23-35764).

6. ביום 30.12.2025, מועד שנקבע להוכחות בתביעת הרכוש והמזונות, התנהל שיג ושיח באולם בית המשפט ובסופו של דבר, הגיעו הצדדים להסכמות בתביעת הרכוש (תלה"מ 12-22-25138) ובתביעת המזונות (תלה"מ 10-22-47855). על פי ההסכם, התחייב הנתבע לשלם למזונות שלושת הילדים סך של 1,550 ₪ לחודש ובנוסף סך של 700 ₪ עבור מדורם. דמי המזונות מצטרפים לקצבת תלויים המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי לידי התובעת בגין נכות הנתבע, בסך של 3,400 ₪ לחודש, וקצבת נכות המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי בגין נכותו של הבן י' בסך של 3,600 ₪ לחודש [הבן י', שכאמור הינו בן כ- 12.5 שנים, אובחן על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה].

7. ביום 10.12.2025, הגישה העו"ס תסקיר שיוחד כולו לשאלה – האם טובת הילדים (ש' ו- י' בלבד מאחר והבן ל' בגר) לעבור מהעיר חולון לעיר אשקלון? המלצות העו"ס, בתסקיר ובעדותה בדיון מיום 31.5.2026, היו ברורות, חד-משמעיות ומנומקות מבחינה מקצועית ולפיהן - **טובת הילדים (הקטינים – ש' ו- י') מחייבת לשמור על המצב הקיים, כך שהילדים ימשיכו להתגורר בחולון וללמוד במוסדות החינוך בעיר. מעניין.**

8. ביום 31.5.2026, התקיים הליך הוכחות, במהלכו נחקרו הצדדים והעו"ס; בשל דחיפות ההכרעה לפני תחילת שנת הלימודים הבאה, נקצבו מועדים קצרים להגשת הסיכומים, והגיעה עת ההכרעה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג. נ' ג.ב.

עיקר טענות התובעת

9. הנתבע מקיים זמני שהייה מצומצמים מאוד, כך שנטל הגידול הכלכלי מוטל אך ורק על כתפי התובעת. **במעבר מגורים בוחנים מהי טובת הילדים.** עלויות המחייה באזור המרכז גבוהות מאלה שבעיר אשקלון. בחולון עלות השכרת דירת 3 חדרים היא בסך של כ- 6,500 ₪ לחודש **אכן?** ואילו באשקלון עלות השכרת דירת 5 חדרים היא בסך של כ- 4,200 ₪ לחודש. לעניין זה אעיר, כי התובעת שוכרת דירת 3 חדרים בעיר חולון בסך של 4,500 ₪ לחודש ומקבלת סבסוד מיוחד ממשרד השיכון בסך של 3,100 ₪ לחודש **אופס...אז משלמת בסך הכל 1,400 ₪.**

ניסתה להטעות את בית המשפט?

10. נוכח זמני שהייה המצומצמים, הנתבע יוכל להיפגש עם הילדים חרף קיומו של המרחק בין שתי הערים, שאיננו מרחק רב; מעבר לכך, אין כל מניעה כי הנתבע ייקח את הילדים אליו ללינה בסופ"ש ובכך יחסוך את נטל וזמן הנסיעות.

11. לעו"ס אמרו הילדים שהם אינם מסכימים לעבור לאשקלון, אך הם בכל פעם משנים את דעתם, ובפני התובעת הביעו רצון לעבור עם התובעת לאשקלון.

עיקר טענות הנתבע

12. הילדים הביעו בפני העו"ס ובפני הנתבע את התנגדותם למעבר מהעיר חולון לעיר אשקלון.

13. מעבר הילדים לאשקלון יפגע קשות בקשר שבין הנתבע לבין הילדים, ואף צפוי לגרום לנתק ביניהם. מטרת התובעת היא לנתק את הילדים מהנתבע, והמעבר לאשקלון הוא כלי למימוש המטרה.

14. לנתבע אין אמצעים כלכליים למימון הוצאות הנסיעה מהמרכז לאשקלון. שכרו הנמוך של הנתבע אינו מאפשר לו לשכור דירה והוא עדיין מתגורר אצל הוריו **והילדים יגורו איתו אצל הוריו? יש להם שם מקום? לא ברור. אני מקווה שהנושא נבדק.** מעבר הילדים לאשקלון יביא לכך שלא תהא לו כל אפשרות להיפגש עם הילדים.

15. העו"ס לסדרי דין בחנה את טובת הילדים, והמלצתה החד-משמעית היא שאין להתיר את מעבר הילדים להתגורר עם התובעת בעיר אשקלון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א. ג' נ' ג.ב.

16. המעבר עלול לפגוע קשות בילדים, הקשורים למוסדות החינוך בהם הם לומדים, בעיקר אמורים הדברים לגבי הבן הצעיר י".

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

17. חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 (להלן: החוק) הוא המסגרת הנורמטיבית המסדירה את מכלול הסוגיות הנוגעות לאפוטרופסות והאחריות ההורית, ובכלל זה סוגיית קביעת מקום מגורי ילדים כאשר ההורים חלוקים בסוגיה זו.

18. להלן הוראות החוק המרכזיות הנוגעות לסכסוך דנן:

א. סעיף 14 לחוק קובע כי "ההורים הם האפוטרופסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים".

ב. סעיף 15 לחוק מגדיר את חובות ההורים כך: "אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו".

ג. סעיף 24 לחוק קובע, כי "היו הורי הקטין חיים בנפרד – בין שנישואיהם אוינו, הותרו או הופקעו, בין שעדיין קיימים ובין שלא נישאו – רשאים הם להסכים ביניהם על מי מהם תהיה האפוטרופסות לקטין, כולה או מקצתה, מי מהם יחזיק בקטין, ומה יהיו זכויות ההורה שלא יחזיק בקטין לבוא עמו במגע...".

ד. סעיף 25 לחוק קובע, כי "לא באו ההורים לידי הסכם כאמור בסעיף 24, או שבאו לידי הסכם אך ההסכם לא בוצע, רשאי בית המשפט לקבוע את העניינים האמורים בסעיף 24 כפי שייראה לו לטובת הקטין, ובלבד שילדים עד גיל 6 יהיו אצל אמם אם אין סיבות מיוחדות להורות אחרת".

19. אם כן, קביעת מקום מגוריו של קטין היא עניין מענייני אפוטרופסות, ומשכך מחייבת היא הסכמה של ההורים ובהעדר הסכמה, על בית המשפט להכריע במחלוקת. בהכריעו בסוגיות אפוטרופסות ומימוש אחריות הורית, השיקול המרכזי שעל בית המשפט להציב לנגד עיניו הוא "טובת הילד". יפה מאוד! בע"מ 27/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 1.5.2006; עמ"ש (ת"א) 42469-09-20 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] 16.12.2020.

20. המושג "טובת הילד" הינו מושג כללי, ושומה על בית המשפט לשקלו לגופו בכל עניין ועניין הבא לפניו ואשר כרוך בו עניינו של קטין. השיקול של טובת הילד אינו שיקול תאורטי, תלוש מן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג נ' ג.ב.

המציאות, ולעולם יעמיד שופט נגד עיניו את טובתו של הילד הספציפי שעליו נסב הדיון. בג"צ 5227/97 דוד נ' ביה"ד הרבני הגדול, פ"ד נה (1) 453. אם כן, בעניינינו - שאלת העתקת מקום מגורי הילדים מוכרעת על פי עקרון העל - עקרון טובת הילד, אשר נבדק באופן פרטני ביחס לקטין ספציפי.

21. על הקושי הטמון ביישום עקרון טובת הילד, עמד בית המשפט העליון בבע"מ 27/06: "בבואנו לבחון מהו התוכן שנושא על גבו מושג זה של טובת הילד, נוכחים אנו כי מדובר במונח אמורפי, עמום ורחב היקף, העשוי להכיל תכנים מתכנים שונים בהתאם להקשר הדברים ולמצב הדברים העובדתי בכל מקרה ומקרה (ראו גם: פ' שיפמן דיני המשפחה בישראל (כרך ב' 1989) 220). לפיכך, בתי המשפט נדרשים מעת לעת לצקת בו תוכן ולעצב קריטריונים לצורך יישומן במקרה הקונקרטי העומד לדיון" (ראה בע"מ 27/06 פלוני נ' פלונית, [פורסם בנבו] 1.5.2006; בע"מ 9358/04 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו] 2.5.2005; ע"א 2266/93 פלוני נ' אלמוני, פ"ד טו (1) 221; בג"צ 268/80 ינסן-זהר נ' זהר, פ"ד לה (1) 26).

22. קיימות שתי גישות בפסיקה לבחינת סוגיית העתק מקום מגורים: האחת, זו הרואה את המעבר ושינוי במקום המגורים כ"מעשה עשוי" ולפיה יש לבחון את טובת הילד כאילו אותו הורה כבר העתיק את מקום מגוריו פשוט נורא! (עמ"ש 9963-06-11 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] 10.8.2011); השנייה, בוחנת את טובת הילד טרם המעבר, ועל ההורה המבקש לעבור להוכיח, כי המעבר עולה בקנה אחד עם טובת הילד, וכי התועלת מן המעבר גדולה מן הנזק זאת הגישה הראויה. (עמ"ש 35652-07-12 א.ב.ח. נ' מ.ב.ח [פורסם בנבו] 9.12.2012).

23. הגישה השלטת בפסיקה היא גישת "המעשה העשוי" אכן? אם כן, חבל. (עמ"ש 9963-06-11 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] 10.8.2011; פסק-הדין אושר בבית המשפט העליון בבע"מ 704/12 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] 25.1.2012; עמ"ש 25108-05-20 צ' נ' נ' [פורסם בנבו] 30.8.2020): בית המשפט אינו בוחן מהי הסיבה או מהי ההצדקה למעבר של ההורה המבקש להעתיק את מקום מגוריו (אלא אם השיקולים המנחים את ההורה העובר הם טובתו בלבד ולא טובת הילד) - "השאלה אינה אם הקטינים כשלעצמם צריכים את המעבר והאם המעבר ייטיב עינם. השאלה גם אינה האם המעבר מוצדק. השאלה היא, מה טובתם של הקטינים במצב שנוצר כאשר האם מבקשת לעבור ואין לבדוק אם יש צידוק למעבר והאם התנהגות האם נאותה". ראה בע"מ 119/08 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] 13.8.2008; עמ"ש 34332-08-19 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] 26.11.2019.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 25-03-65704 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 26-04-44207 א.ג נ' ג.ב.

24. **טובת הילד על פי גישת "המעשה העשוי" תיבחן בשני מעגלים :** האחד, יכולתו של הילד לבצע את המעבר ; השני, האם המעבר יגרום לפגיעה בקשר או לניתוק קשר עם ההורה השני.

25. מהם השיקולים שעל בית המשפט לשקול במקרה של מחלוקת בין הורים בשאלת העתקת מקום מגורים של ילדם?

א. התחשבות ברצון הילד, תחושותיו ודעותיו ביחס למעבר ;

ב. זיקתו של הילד למקום המגורים הנוכחי ויכולת הסתגלותו של הילד להתנתק ממקום מגוריו, מהאזור לו הוא מורגל, מקשריו החברתיים, מהמוסד החינוכי ויכולתו לבצע את המעבר ולהיקלט במקום החדש ;

ג. נכונות ההורה המבצע את המעבר להבטיח קשר טוב ומיטיב עם ההורה האחר ;

ד. האם המעבר יגרום לנתק או לפגיעה בקשר עם ההורה האחר? (רמ"ש (ת"א) 63553-08-21

ע' א' א' (קטינה) נ' א' א' [פורסם בנבו] 4.10.2021 ; בחינת היכולת האובייקטיבית

והסובייקטיבית לשמירה על קשר בין הילדים לבין ההורה שעשוי להיפגע מהמעבר (תלה"מ

(נצרת) 62786-11-21 **פלונית נ' פלוני** [פורסם בנבו] 21.3.2022 ;

ה. זכות ההורה המבקש את המעבר לחיות חיים סבירים, נוחים, שלווים ומאושרים, זכותו

להתפתח ולנהל את חייו כרצונו, שהרי רווחתו של ההורה העובר משפיע על הקטין ורווחתו

לצד בחינת זכויות ההורה האחר לשמירה על קשר רציף עם הילד (עמ"ש 9963-06-11

פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] 10.8.2011 ; (עמ"ש (מרכז) 33666-01-21 **נ' א.ב.י.**

[פורסם בנבו] 31.5.2021).

בחינת טובת הילדים בנסיבות המקרה דנן

26. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, בכתבי טענותיהם, בתצהירם ובסיכומיהם, את המלצות

העו"ס בתסקיר 10.12.2025, ואת עדויות הצדדים ועדות העו"ס בדיון הוכחות מיום 31.5.2025,

הגעתי למסקנה, כי **דין התביעה להידחות**. ואלה הם הטעמים המרכזיים למסקנתי זו.

רצון הילדים

27. זכותו של הילד להשתתף בהליך ולהשמיע את קולו, מעוגנת בסעיף 12 לאמנה לזכויות הילד

לפיו :

"(1) מדינות חברות יבטיחו לילד המסוגל לחוות דעה משלו את הזכות להביא דעה

כזו בחופשיות בכל עניין הנוגע לו, תוך מתן משקל ראוי לדעותיו, בהתאם

לגילו ולמידת בגרותו של הילד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג. נ' ג.ב.

1 (2) למטרה זו תינתן לילד הזדמנות להישמע בכל הליך שיפוטי או מינלי הנוגע לו

2 במישרין או בעקיפין, באמצעות נציג או גוף מתאים..."

3
4 28. "זכותם של ילדים להשתתפות בהליכים הנוגעים להם, הוכרה כאחד מארבעת העקרונות
5 המנחים על-פי האמנה הבין-לאומית בדבר זכויות הילד ומעוגנת בסעיף 12 לאמנה. זכות זו
6 היא זכות חולשת שיש ליישמה במכלול הקשרי החיים של ילדים...בשנים האחרונות זכה
7 הצורך לשתף ילדים בהליכים משפטיים בתחום דיני המשפחה להכרה הולכת וגוברת. הכרה
8 זו נסמכת לצד האמנה הבין-לאומית בדבר זכויות הילד גם על סדרה של מחקרים אמפיריים
9 המצביעים על היתרונות שיש בשמיעת ילדים בהליכים אלו" (ד"ר תמר מורג וד"ר
10 קרני פרלמן, "יישמע קולי – תורת המשפט הטיפולי ושיתוף ילדים בבתי המשפט לענייני
11 משפחה בישראל", המשפט כב, תשע"ו, 49-76).

12
13 29. זכות הילד להישמע בהליך נקבעה גם בתקנות בית המשפט לענייני משפחה: "בית משפט הדן
14 בתובענה כאמור בתקנה 15(א)(3), (6), (11) ו-(13) הנוגעת לילד, ייתן לילד הזדמנות להביע את
15 רגשותיו, את דעותיו ואת רצונותיו בעניין הנדון לפניו (להלן בפרק זה – שמיעת הילד) וייתן
16 להם משקל ראוי בהחלטתו, לפי גילו ולמידת בגרותו של הילד, אלא אם כן החליט בית
17 המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שהילד לא יישמע, לאחר ששוכנע כי מימוש זכותו של
18 הילד להישמע יגרום לילד פגיעה העולה על הפגיעה שתיגרם לו משלילתה" (תקנה 49 (א)
19 לתקנות משפחה).

20
21 30. מקום שמדובר בקטין שגילו ובשלותו הרגשית והמנטלית מאפשרים זאת, ומקום שהקטין חפץ
22 בכך, יש לאפשר לו להשמיע את דברו, להביע את רצונו, תוך שיובהר לו כי רצונו אינו מכריע את
23 הכף, אך בהחלט יילקח בחשבון (דנ"א 1892/11 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד סד (3)
24 356).

25
26 31. בפסיקה נקבע, כי ככל שמדובר בילד מתבגר, כך יש לייחס משקל לרצונו: "לדידי, יש ככלל
27 מקום לשמוע את דעתו של קטין, אף קטין בגיל 10 למשל, ולא כל שכן ככל שהוא
28 מתבגר והשנים נוקפות, ויש לייחס משקל רב לעמדתו, כמובן על פי שיקול דעת
29 והשכל הישר" (בע"מ 10480/05 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] 5.12.2005; רמ"ש (חיפה)
30 31406-08-21 ח.ס. נ' ש.ס. [פורסם בנבו] 24.8.2021; רע"א 492/17 פלוני נ' עיריית חולון -
31 מחלקת רווחה [פורסם בנבו] 19.1.2017).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א. ג נ' ג.ב.

32. שני הילדים הביעו בפני העו"ס לסדרי דין רצון מפורש להישאר לגור וללמוד בעיר חולון ולהמשיך להיות קרובים פיזית לאביהם. כך בא לידי ביטוי רצון הילדים בתסקיר העו"ס מיום 10.12.2025:

"ש' – ש' אמר שאמו רוצה לעבור לגור באשקלון כי יש לה חברה שגרה שם **בגלל חברה האם רוצה לעבור?** הוא אינו רוצה לעבור להתגורר באשקלון. לדבריו יש לו חברים בחולון. יש לו כבר כמה חודשים בת זוג שמתגוררת בחולון, אביו גר בחולון. קבוצת הכדורגל שלו בחולון. הוא אוהב לנסוע לאשקלון רק כמקום לבילוי. אוהב לבלות בטיילת אשקלון וכיף לו להיות בבית של החברה של אמו, נעים לו בביתה ועם הילדים שלה.

" – י' אמר שהוא מעדיף להישאר בחולון. בחולון יש לו חברים ואת הכדורגל. בנוסף אם יעבור לאשקלון, הוא חושש שלא יוכל להיפגש עם אביו, כי אשקלון רחוקה מחולון. שאלתי את י' אם יהיה בטוח שימשיך להיפגש עם אביו בימים הקבועים שלהם, ירצה לעבור לאשקלון, י' אמר שלא ירצה לעבור כי יש לו הרבה דברים בחולון. הוא חזר על כך שבחולון יש לו חברים וכדורגל".

33. בסיכום התסקיר, המליצה העו"ס שלא להתיר את המעבר של הילדים מהעיר חולון לעיר אשקלון, כאשר אחד השיקולים אשר הובילו את העו"ס למסקנה זו היה רצון הילדים והתנגדותם למעבר יפה

34. גם בחקירתה הדגישה העו"ס את רצונם של הילדים והעידה כך: "והוא מזה שיש פה את העניין המאוד משמעותי שהילדים לא רוצים לעבור, זאת אומרת מבחינתי, התפקיד שלי זה לבדוק את טובת הילדים. טובת הילדים זה גם שאמא שלהם תהיה מאושרת ושהיא תוכל. זה אחד השיקולים. זה בהחלט שיקול, אבל פה כשהייתי צריכה לשים את המאזניים וכשיש את מה שאני אומרת, בנוסף לזה שהילדים לא רוצים לעבור, אין לי שום אפשרות להמליץ על שום דבר אחר" **כל הכבוד!** (עמ' 9 שורות 19-14 לפרוט' דיון מיום 31.5.2026; ראה גם עמ' 9 שורה 46 לפרוט').

35. בהמשך החקירה הוסיפה העו"ס והעידה על רצון הילדים כך: "ש' אמר שהוא לא רוצה לעבור לאשקלון, 'אני לא רוצה לעבור לאשקלון. יש לי חברים, אבא שלי גר פה' (ציטוט דברי ש' על ידי העו"ס. הערה שלי. ת.ש). הוא סיפר שהוא הולך לראיון עבודה, הוא אמר שיש לו חברה, אני לא יודעת אם עדיין יש לו אותה. שהכדורגל שלו נמצא ושהוא לא רוצה לעבור. הוא אמר 'לאמא יש חברה באשקלון שהיא רוצה להיות קרובה אליה, אבל אני הולך נטו לאשקלון כי זה מקום בילוי, אני אוהב את הטיילת, כיף להיות אצל החברה של אימא' ... גם י' ... הוא סיפר על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג. ג' ג.ב.

המפגשים עם אבא שהם משחקים כדורגל, מעדיף להישאר בחולון, יש לו פה חברים וכדורגל... 'ואני לא אוכל להיפגש עם אבא יותר כי זה רחוק יחסית מחולון' (ציטוט דברי י' על ידי העו"ס. הערה שלי. ת.ש), זה ממש, את י' זה ממש, גם יכול להיות שזה קשור לזה שהוא על הרצף... ושאלתי אותו אם אבא יבוא לבקר אותך באשקלון כל פעם, תרצה לעבור? הוא עדיין אמר שהוא לא ירצה לעבור. שיש לו הרבה דברים בחולון ושהוא רוצה להישאר בחולון" (עמ' 19 שורות 42-43 ועמ' 20 שורות 1-18 לפרוט').

36. בענייננו, המדובר בשני ילדים בוגרים בגילם (בני 16.5 ו-12 שנים), אשר הביעו בפני עו"ס לסדרי דין את רצונם המפורש והעצמאי להישאר לגור ולהתחנך בעיר חולון. כל אחד מהילדים השמיע את רצונו בפני העו"ס בנפרד; הילדים הגיעו מביתה של התובעת והעו"ס העידה, כי הם לא הוכנו לקראת המפגש, מה שמחזק את המסקנה כי רצונם המובע של הילדים הוא רצון חופשי ואותנטי (עמ' 19 שורות 33-35 לפרוט'). זאת ועוד: בסיכומיה טוענת התובעת, כי "רצון הקטינים אינו חזות הכל" (סעיף 16 לסיכומים). בכך למעשה מודה התובעת, כי היא מודעת לרצונם של הילדים, אך לטענתה אין לייחס לרצון זה משקל.

37. מאחר ועו"ס הרווחה, כגורם מקצועי וניטרלי, התרשמה שזו רצונם האותנטי והבלתי תלוי של הילדים, ולאור גילם ובגרותם של הילדים, והתנגדותם המנומקת למעבר, הרי שיש ליתן לרצונם של הילדים משקל רב בהכרעה **בהחלט. יפוי.**

38. לא מצאתי לנכון להורות על שמיעת הילדים לפניי, הן משום שלטעמי קולם נשמע היטב בפני העו"ס ועמדתם היתה עצמאית, ברורה וחד-משמעית, והן משום שחשיפת הילדים בפני גורם נוסף, הפעם גורם שיפוטי, שהם אינם מכירים, ברקע הסכסוך בין ההורים בשאלת מקום מגוריהם, עלולה להעמיד אותם (בעיניהם של הילדים) במרכז הסכסוך בין ההורים, כאשר הכל תלוי על כתפיהם הצנומות **בהחלט. יפה.**

39. "טובת הילד" הספציפי נבחנת על ידי מומחים, ובהם גם עו"ס לסדרי דין. לתסקיר רשויות הרווחה ולעו"ס מעמד מיוחד [בע"מ 4746/13 פלונית נ' עו"ס לחוק הנוער המחלקה לשירותים חברתיים לב העיר למשפחה בעיריית ת"א-יפו] [פורסם בנבו] 4.7.2013. אומנם, עו"ס לסדרי דין אינו מוגדר כ"מומחה מטעם בית המשפט" והתסקיר איננו בגדר "עדות מומחה" על פי סעי' 20 ו-26 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אולם הוא "בעל מעמד מיוחד ונקבע לא פעם, כי דרושים נימוקים כבדי משקל על מנת לסטות מהמלצותיו של התסקיר" [רמ"ש (ת"א) 49825-01-23 פלונית נ' אלמוני] [פורסם בנבו], 12.3.2023.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג נ' ג.ב.

40. **תסקיר עו"ס לסדרי דין** הוא הכלי המרכזי שיש בידי בית המשפט בבואו להכריע במחלוקות שבין ההורים בענייני האפוטרופסות, ובענייננו בסוגיית מקום מגוריהם ומקום מסגרות החינוך של הילדים.

41. **העו"ס לסדרי דין, גב' שרון עפרון**, הגישה ביום 10.12.2025, תסקיר יסודי, מפורט ומעמיק בסוגיה שעל המדוכה. בעמ' 2 לתסקיר מובאים "מקורות איסוף המידע", אשר שימשו את העו"ס לצורך כתיבת התסקיר, ובין היתר, תסקירים קודמים, ביקור בית בבית התובעת, שיחות עם הילדים, שיחות עם ההורים, שיחות עם יועצת ביי"ס של כל אחד מהילדים. העו"ס מלווה את המשפחה עוד מהליך קודם שנפתח בינואר 2023, הגישה תסקיר מפורט בתחילת שנת 2024 (בנוסף לתסקיר בהליך זה), וניכר כי היא מכירה היטב את ההורים והילדים, את הקונפליקט בין ההורים, את מורכבות היחסים, את השפעת הסכסוך הממושך והקשה שבין ההורים על הילדים, את טיב הקשר בין הילדים לבין כל אחד מההורים ואת תמונת המצב ההורית.

42. לנגד עיניה של העו"ס עמד שיקול "טובת הילדים" בלבד, ולא אף שיקול אחר. **יפה! בעבר, אצל חלק מהעו"סיות, השיקול היה גם מגדרי. התובעת לא הצליחה לסתור את המלצות העו"ס בתסקיר ולא הצביעה על נימוק כלשהו, בוודאי לא כבד משקל, לסטות מהמלצות העו"ס.**

43. רצון הילדים עולה בקנה אחד עם טובתם והוא כאמור שיקול משמעותי, אולם הוא אינו עומד לבדו; מלבד רצונם, ישנן נסיבות מיוחדות ושיקולים נוספים אשר הביאו למסקנה, כי מעבר הילדים לאשקלון אינו לטובתם. להלן הטעמים למסקנתי זו.

44. אומנם, זכותה של התובעת, המבקשת לבצע את המעבר לאשקלון, לחיות חיים נוחים, שלווים ומאושרים, אולם, אל מול אינטרס לגיטימי זה של התובעת, ניצבים אינטרסים אחרים העולים בחשיבותם על האינטרס של התובעת, ובהם – רצונם של הילדים, חשש מניתוק הקשר בין הנתבע לבין הילדים, זכות הנתבע לשמירה על קשר יציב ורציף עם הילדים, העדר יכולת הילדים להתנתק מאביהם, מהמקום היציב והבטוח, ממקום מגוריהם בחולון, מהמוסד חינוכי, מחבריהם, מהחוגים, והחשש הממשי שהילדים לא יצליחו להסתגל למעבר לעיר אשקלון.

חשש ממשי שהתובעת לא תפעל להבטיח את הקשר בין הילדים לבין הנתבע

45. הקונפליקט הממושך בין ההורים ואופן התנהלותם, העדר שיתוף הפעולה ביניהם, העדר יכולתם לתקשר זע"ז, ולו אף בעניינים טכניים בסיסיים הקשורים בילדיהם, חוסר האמון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג נ' ג.ב.

1 ביניהם שלא לומר סלידה האחד מרעהו והעדר מחויבות האחד כלפי האחר, כל אלה מקימים
2 חשש, כי התובעת לא תפעל באופן יזום להבטיח את שמירת הקשר **בהחלט בעייתי.**

3
4 46. התובעת אומנם מצהירה, כי היא תשתתף בנטל ההסעות, אולם לאורך זמן, התובעת לא תצליח
5 להתמיד בכך, הן בשל העדר מחויבות כלפי הנתבע והן בשל העדר יכולת כלכלית (ראה עדות
6 העו"ס בעמ' 9 שורות 21-30 ושורות 34-40 לפרוט'); הצהרות והתחייבויות התובעת לפני המעבר
7 לעיר המרוחקת מהמרכז, עלולה להפוך מהר מאוד לריקות מכל תוכן, חסרות כל תוחלת,
8 ובסופו של דבר, הצדדים ימצאו עצמם בסכסוך נוסף ועצים אף יותר בגין הפרות פסק הדין.
9 **יפה. בהרבה פסקי דין רושמים את חלוקת נטל הנסיעות בעקבות המעבר, לא תמיד זה**
10 **מחזיק מעמד.**

11
12 47. זאת ועוד: המרחק הגיאוגרפי בין העיר חולון לבין אשקלון, הוא מרחק גדול יחסית, המצריך
13 נסיעות מרובות, עמידה ממושכת בפקקים, השקעת זמן וכספים; מעבר שכזה לא רק שמצריך
14 שיתוף פעולה בין ההורים, תיאומים, הכלה וגמישות בין ההורים [שאינה קיימת במקרה דנן],
15 אלא גם חוסן מנטלי ואיתנות כלכלית. שני ההורים אינם יציבים מבחינה תעסוקתית ונתמכים
16 בקצבאות נכות של המוסד לביטוח לאומי; שני ההורים בקושי רב מצליחים להתקיים במצב
17 הנוכחי, וספק רב אם יצליחו לעמוד בנטל הנסיעות מהמרכז לאשקלון **יפה**

18
19 48. חוסר האמון והעדר שיתוף הפעולה ותקשורת בין ההורים הוא כה משמעותי, עד שהתובעת
20 הגישה לאחרונה תובענה למתן צו אשר יאסור על הנתבע לאסוף את הילדים מתחת לביתה
21 ולחייבו לאספם מתחנת אוטובוס המרוחקת מביתה (תלה"מ 44207-04-26). המדובר בתובענת
22 סרק חסרת תום לב, שנועדה לקדם את התביעה דנן **אופס...**

23
24 49. דווקא קרבתו של הנתבע לילדיו מחפה במידה מסוימת על העדר התקשורת בין ההורים,
25 במובן הזה שהנתבע יכול לקבל את המידע ישירות מצד שלישי, כגון: מוסדות החינוך, רופאים
26 וכיוצ"ב.

חשש ממשי לניתוק הקשר שבין הנתבע לבין ילדיו

27
28
29
30 50. מעבר של הילדים לאשקלון עלול להביא להתרופפות הקשר בין הנתבע לבין ילדיו עד חשש
31 לניתוק הקשר. כיום הנתבע פוגש את הילדים פעמיים בשבוע בימי ראשון ורביעי מהשעה 17:30
32 ועד 21:30 ובכל סופ"ש שני ביום שבת מהשעה 10:00 - ועד 18:00. הנתבע פוגש את הילדים
33 מעבר לזמני השהייה הקבועים **זה סעיף חשוב מאוד למקרה זה!**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א. ג' נ' ג.ב.

51. העו"ס כותבת בתסקיר על הפגיעה במעמדו של הנתבע במידה והמעבר לאשקלון יאושר: **"רצונו של ג' שהילדים יישארו לגור בקרבת מקום מגוריו, מובן גם הוא. במידה והילדים יעברו לגור באשקלון וללמוד במסגרות חינוכיות שם, מרכז חייהם, החברים והפעילויות החברתיות, יהיו באשקלון. הדבר יקשה על מעורבותו של ג' בחייהם, על הזמינות שלו עבורם, על הקשר עם מסגרות החינוך ועלול להשפיע על טיב הקשר בינו לבין הילדים"** (עמ' 7 לתסקיר).

52. על אף שזמני השהייה של הנתבע עם הילדים אינם כוללים לינה, הרי שהקשר בין הילדים לבין הנתבע הוא קשר קרוב והדוק מאוד (ראה עדות העו"ס בעמ' 9 שורה 19 לפרוט'). טיב ואיכות הקשר בין הורה לילד אינו נמדד לפי מבחן טכני של מדידת זמנים עם שעון עצר, כי אם לפי מבחן מהותי. במילים אחרות: לא מבחן הזמן מעיד על טיב ואיכות הקשר אלא כיצד מנצלים הנתבע והילדים את הזמן יחד, אף אם אין המדובר במתווה הכולל לינה? מה התכנים במפגשים יחד? מה חשים הילדים לאחר המפגשים? כיצד תורם הנתבע לתחושת הביטחון, היציבות והמסוגלות של הילדים? אין תחליף לזמן עם הילדים, ללינה, לחיזוק הקשר בין ילד להורה. בעיקר בגיל צעיר יותר.

53. הקשר בין הנתבע לבין הילדים הוא קשר הדוק, חם ואוהב. הנתבע הוא אב פעיל ומעורב מאוד בחייהם של הילדים, הן מבחינה לימודית והן מבחינה חברתית. הנתבע והילדים מבליים יחד בפארק (יחד עם החברים של הילדים), אוכלים יחד, הולכים למשחקי --- יחד, הולכים לדוג יחד (עמ' 45 שורות 12-15 ועמ' 60 לפרוט'); הנתבע לוקח את הילדים לקבוצות הכדורגל שלהם. פעילויות וחוויות משותפות אלה, שכל כך חשובות לקשר הורה-ילד, יגדעו באחת אם תינתן לתובעת רשות לעבור עם הילדים לעיר אשקלון.

54. קרבתו הפיזית של הנתבע לילדיו, מאפשרת לו להיות זמין עבורם, לדוגמה: כאשר הילדים מבקשים להיפגש מעבר לזמני השהייה (עמ' 60 שורה 6 לפרוט'); כאשר הנתבע מגיע לאסיפות הורים (עמ' 51 שורה 1 לפרוט'); כאשר הנתבע נקרא להיפגש עם מחנכת הכיתה של י' (עמ' 51 שורה 2 לפרוט'); כאשר הנתבע זומן לשיחה בשעה 8:00 בבוקר עם מחנכת הכיתה של ש'. אין ספק כי מעורבות הנתבע בחיי הילדים, תצטמצם למינימום אם יאושר המעבר. יפה. הורה מעורב.

העדר יכולת הילדים להסתגל למעבר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א. ג נ' ג.ב.

55. לאחר שבחנתי את זיקתם של הילדים למקום המגורים בעיר חולון, את יכולתם של הילדים להתנתק ממקום מגוריהם, מהמקום לו הם מורגלים, מהקשרים החברתיים, מהמוסד החינוכי, הגעתי למסקנה, כי הילדים לא יצליחו להסתגל למקום החדש בעיר אשקלון. מסקנתי זו מבוססת על הנימוקים שלהלן **אני מניח שלילד הגדול יותר (16.5) יהיה יותר קשה.**

56. מדובר במעבר בגיל שבו הילדים כבר בוגרים ושורשיהם נטועים עמוק בעיר חולון, במוסדות הלימוד, בקשרים החברתיים ובחוגים. בשנת הלימודים הבאה, הבן ש' עולה לכיתה י"ב, שנה עמוסה במבחני בגרות, שנה שבה עליו לשקוד על לימודיו. מעבר של ש' בשלב זה של חייו, עלול לפגוע בו הן מבחינה חברתית והן מבחינה לימודית. הבן י' עולה בשנת הלימודים הבאה לכיתה ז'. י' מאובחן על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה, ולומד בכיתת חינוך מיוחד בבי"ס --- בחולון. הקשיים הרגשיים והלימודיים של הבן י', יחד עם הניתוק מאביו ומחבריו ומהסביבה המוכרת לו, מעלים חשש של ממש ש- י' לא יצליח להסתגל למעבר מהעיר חולון לעיר אשקלון.

57. לא רק גילם הבוגר של הילדים מקשה על הסתגלותם במקום חדש, אלא שמצבם של הילדים מבחינה לימודית, חברתית ורגשית, הוא מורכב מאוד ואליבא דעו"ס אין לילדים את החוסן והמסוגלות לבצע מעבר שכזה.

58. מעבר מהעיר חולון יצריך מהילדים יכולת להתנתק ממסגרות החינוך, מהחוגים, מהחברים שרכשו באזור מגוריהם, מהרגלי החיים, ולהתחיל לבנות הכל מחדש בעיר אשקלון, כל זאת כאשר אביהם שתומך בהם וכל כך קרוב אליהם, אינו נמצא לידם, ואין להם בעיר אשקלון מעטפת משפחתית תומכת.

59. אחד העוגנים החשובים בחיי הילדים הוא הכדורגל, כאשר שניהם משחקים בקבוצות כדורגל. בגילו של ש', יהיה קשה עד בלתי אפשרי להשתלב בקבוצת כדורגל חדשה באשקלון. על הקשיים של ש' במעבר לעיר אשקלון כתבה העו"ס כך: "ש' בן 16, החל השנה את לימודיו בתיכון. בשנת הלימודים הבאה יעלה לכיתה י"א. הוא לומד בכיתה ---. הינו ילד עם קשיים רגשיים ולימודיים ועם מוטיבציה נמוכה ללמידה. יש חשש כי מעבר לעיר ולמסגרת חינוכית חדשה, בעיקר ללא נוכחות ומעורבות הורית מספקת, יחמיר את מצבו".

60. קליטה טובה של הילדים והצלחת הסתגלותם במקום חדש, תלויה במידה רבה בהורה המבקש לעבור, ביכולותיו ההוריות לתפקד במעבר והדומיננטיות בחיי הילדים. העו"ס העידה, כי הטיפול של התובעת בילדים אינו מיטבי: "...הילדים לא מספיק מטופלים כמו שצריך... כדי שילדים יקלטו במסגרות חינוך צריך הורה דומיננטי שיקלטו היטב. הורה מעורב, הורה שיכיר את הילדים שנמצאים בכיתה עם הילד לפני כדי להקל עליו את המעבר. הורה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג' נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג. נ' ג.ב.

שיהיה בקשר טוב וקרוב עם צוות בית הספר כדי להקל על המעבר. זה לא משהו שאני יכולה להגיד שיש כאן ושאני יכולה לסמוך על זה שיהיה" (עמ' 11 שורות 4-1 לפרוט').

61. הטענה עליה מבססת התובעת את התביעה היא כי באשקלון תהיה לה רוחחה כלכלית ושם היא תוכל להתקיים בכבוד. מצופה היה מהתובעת המתכננת מעבר משמעותי כל כך, שתכין את הקרקע לקראת המעבר ותציג תוכנית מעבר ובין היתר - תבדוק מקומות תעסוקה ומקורות פרנסה, דירות אופציונאליות להשכרה, אזורי מגורים בעיר אשקלון, מסגרות חינוך, תקיים שיחות עם מורים, תבדוק מסגרות חוגים, תשוחח עם גורם טיפולי וכו'. התובעת מבקשת לעבור לעיר אשקלון שם יש לה חברה קרובה, אולם מלבד אותה חברה (שפרטיה חסרים) אין לתובעת דבר באשקלון – אין לה תעסוקה באשקלון ואין לה משפחה תומכת בעיר אשקלון.

62. התובעת לא עשתה בירור בסיסי על מוסדות חינוך בעיר אשקלון, לא לקחה את הילדים להתרשם מבתי הספר, לא התעניינה בבתי הספר, לא קיימה שיחות עם מורים, ולא הציגה את שמות בתי הספר האופציונאליים. ודוק: אפילו בקשה לרישום לבתי הספר טרם הוגשה, כאשר אנו מצויים כחודשיים לפני תחילת שנת הלימודים. **במצב דברים זה, מעבר הילדים מהעיר חולון לעיר אשקלון הוא "מעבר אל הלא נודע", הכל לוט בערפל, ללא שום תכנון בסיסי.**

63. לאור כל הנימוקים דלעיל, הגעתי למסקנה, כי לא ניתן לאשר את עתירת התובעת להעתיק את מקום מגורי הילדים מהעיר חולון לעיר אשקלון ודין התביעה להידחות.

התביעה להעברת מקום איסוף הילדים (תלה"מ 44207-04-26)

64. ביום 20.4.2026, בסמוך למועד ההוכחות בתביעה להתיר העתקת מקום המגורים של הילדים מהעיר חולון לעיר אשקלון, הגישה התובעת תביעה "לשינוי מיקום איסוף הקטינים בהתאם לזמני השעות". בתביעה זו טוענת התובעת, כי "מזה תקופה ארוכה שהמשיב מגיע מתחת לביתה של המבקשת, וגורם למהומות וצעקות עת אוסף את הקטינים, ובשל התנהגותו הילדים נכנסים ללחץ... למשיב אין גבולות, הוא מצפצף מתחת לבניין ללא הפסקה, למבקשת ולבן זוגה, ומחפש פתח למריבות, פונה בקול רם במילים פוגעניות.. המשיב אף פגע ברכבה של המבקשת".

65. טענות התובעת עלו עוד קודם לכן בבקשה שהגישה למתן צו הגנה (ה"ט 11766-02-26); ביום 3.2.2026, הגישה התובעת בקשה למתן צו הגנה כשהיא טוענת טענות זהות לאלה שבכתב התביעה דנן. באותה בקשה טענה התובעת, כי הנתבע "מקלל, מזמין את בן זוגי לריב מכות, צורח, צועק, מצפצף, מעיר את כל השכנים". בפסק דין מיום 17.2.2026, **הבקשה נמחקה מחוסר מעש.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג נ' ג.ב.

66. התובעת לא טרחה לצרף אף לא ראשית ראייה לטענותיה, לא לבקשה למתן צו הגנה ולא לתביעה דנן. במהלך דיון ההוכחות מיום 31.5.2026, נשאלה על ידי התובעת האם יש ראייה כלשהי שתומכת בטענותיה, והיא השיבה שיש לה סרטונים בטלפון הנייד. התובעת התבקשה להציג לפניי סרטון אחד מתוך "הסרטונים". דקות ארוכות המתנתי לתובעת עד שתאתר את הסרטון הנבחר. לאחר מספר דקות הציגה התובעת את הסרטון; בסרטון, המצולם על ידי התובעת ממרפסת הדירה, נראה הנתבע ממתין מחוץ לרכבו מתחת לבניין בו מתגוררת התובעת, כאשר הוא אינו פונה כלל לתובעת, אינו מקלל ואינו צועק. **טענות התובעת נסתרות מהסרטון שהציגה.**

67. אם כטענת התובעת האירועים חוזרים ונשנים, כיצד לא הוגשה ראייה, ולו אף ראשית ראייה, להוכחת טענותיה; והרי אם היה ממש בטענותיה של התובעת, בנקל יכולה היתה התובעת לצלם את אחד האירועים שבו הנתבע "צועק, מקלל ומצפצף". יש ממש בטענת הנתבע, כי תביעה זו נועדה לשרת את התביעה להעתקת מקום המגורים. התובעת סברה, כי אם תציג בפני בית המשפט מצג לפיו הסכסוך מסלים ומערכת היחסים בינה לבין הנתבע רעועה, כך יקל עליה לשכנע את בית המשפט להיעתר לתביעה להעתקת מקום המגורים.

68. התובעת לא הרימה את הנטל להוכיח את התביעה, **ועל כן דינה להידחות.**

לסיכום

69. תביעת התובעת להעתיק את מקום מגורי הילדים לעיר אשקלון (תלה"מ 65704-03-25) – נדחית.

70. הילדים יישארו להתגורר ולהתחנך בעיר חולון.

71. תביעת התובעת לשינוי מקום איסוף הילדים (תלה"מ 44207-04-26) – נדחית.

72. התובעת תישא בהוצאות הנתבע בשני ההליכים בסך של 15,000 ₪.

73. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ו, 06 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 65704-03-25 א. ג. נ' ג.ב.

תלה"מ 44207-04-26 א.ג. נ' ג.ב.

תומר שלם, שופט

1
2

הערת השופט